శ్రీమద్భగవద్గీత : 1 వ అధ్యాయం

అర్జున విషాదయోగం

: వ్యాఖ్యాత :

"అభినవ వ్యాస", "జ్ఞానప్రపూర్ణ"

శ్రీ దేవిశెట్టి చలపతిరావు B.Sc[Ag]

వ్యవస్థాపకులు

ఆధ్యాత్మిక జ్ఞాన పీఠం : చిలకలూరిపేట.

Website : WWW.SRICHALAPATHIRAO.COM

Email : care@srichalapathirao.com

Contact : +91 80085 39770 / +91 98862 65225

పూజ్య గురుదేవులు
జ్ఞానప్రపూర్ణ
శ్రీ దేవిశెట్టి చలపతిరావు గారు B.Sc., (Ag)
వ్యవస్థాపకులు : ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానపీఠం, చిలకలూరిపేట
Contact : (Mobile) 80085 39770 / (Land Line) 08647 254716
Email : care@srichalapathirao.com
Visit www.srichalapathirao.com to listen Pravachanas

ఓం శ్రీ కృష్ణపరబ్రహ్మణేనమః

శ్రీమద్భగవద్గీత

అథ ప్రథమోధ్యాయః

అర్జున విషాదయోగః

ధృతరాష్ట్ర ఉవాచ:

శ్లో|| ధర్మక్షేత్రే కురుక్షేత్రే సమవేతా యుయుత్సవః |
మామకాః పాండవాశ్చైవ కిమకుర్వత సంజయ! || (1)

తా|| ధృతరాష్ట్రుడన్నాడు: సంజయా! ధర్మక్షేత్రమైన కురుక్షేత్రంలో యుద్ధం చేయుటకు సమావేశమైన నావాళ్ళు, పాండవులు ఏమి చేశారు?

సంజయ ఉవాచ:

శ్లో|| దృష్ట్వాతు పాండవానీకం వ్యూఢం దుర్యోధనస్తదా |
ఆచార్య ముపసంగమ్య రాజా వచన మబ్రవీత్ || (2)

తా|| **సంజయుడన్నాడు:** అప్పుడు దుర్యోధనుడు పాండవసేనా వ్యూహాన్ని చూచి, ఆచార్యుని సమీపించి ఇలా అంటున్నాడు.

శ్లో|| పశ్యైతాం పాండుపుత్రాణాం ఆచార్య! మహతీంచమూం |
వ్యూఢాం ద్రుపద పుత్రేణ తవశిష్యేణ ధీమతా || (3)

తా|| ఆచార్యా! ద్రుపద పుత్రుడు, తమ శిష్యుడు, బుద్ధిమంతుడు అయిన దృష్టద్యుమ్నుని చేత నిర్మించబడిన ఈ పాండుపుత్రుల గొప్ప సేనను చూడండి.

శ్లో|| అత్రశూరా మహేష్వాసాః భీమార్జున సమాయుధి |

యుయుధానో విరాటశ్చ ద్రుపదశ్చ మహారథః ‖ (4)

శ్లో‖ దృష్టకేతుశ్చేకితానః కాశీరాజశ్చ వీర్యవాన్ |
పురుజిత్ కుంతిభోజశ్చ శైబ్యశ్చ నరపుంగవః ‖ (5)

శ్లో‖ యుధామన్యుశ్చ విక్రాంతః ఉత్తమౌజాశ్చ వీర్యవాన్ |
సౌభద్రో ద్రౌపదేయాశ్చ సర్వఏవ మహారథాః ‖ (6)

తా‖ ఇక్కడ శూరులు, బలమైన ధనుస్సులు గలవారు, యుద్ధంలో భీమార్జునులతో సమానమైనవారు ఐన సాత్యకి, విరాటుడు, మహారథుడైన, ద్రుపదుడు, దృష్టకేతువు, చేకితానుడు, వీరుడైన కాశీరాజు, పురుజిత్తు, కుంతిభోజుడు, నరులలో శ్రేష్టుడైన శైబ్యుడు, యుధామన్యుడు, ఉత్తమౌజుడు, అభిమన్యుడు, ద్రౌపదేయులు ఉన్నారు. వీరంతా మహారథులే.

శ్లో‖ అస్మాకంతు విశిష్టాయే తాన్నిబోధ ద్విజోత్తమ! |
నాయకా మమసైన్యస్య సంజ్ఞార్థం తాన్ బ్రవీమితే ‖ (7)

తా‖ ద్విజోత్తమా! మన పక్షంలో విశిష్టులైన వారెవరో ఇక తెలుసుకోండి. నా సైన్యంలోని నాయకులను మీ గుర్తుకోసం చెబుతాను.

శ్లో‖ భవాన్ భీష్మశ్చ కర్ణశ్చ కృపశ్చ సమితింజయః |
అశ్వత్థామా వికర్ణశ్చ సౌమదత్తి స్తథైవచ ‖ (8)

తా‖ మీరు, భీష్ముడు, కర్ణుడు, యుద్ధమందు జయశీలుడైన కృపాచార్యుడు, అశ్వత్థామ, వికర్ణుడు, అలాగే సోమదత్తుని కుమారుడైన భూరిశ్రవుడు ఉన్నారు.

శ్లో‖ అన్యేచ బహవశ్శూరాః మదర్థేత్యక్త జీవితాః |

నానా శస్త్ర ప్రహరణాః సర్వే యుద్ధ విశారదాః ॥ (9)

తా|| ఇంకా ఎందరో శూరులు, యుద్ధ విశారదులు, అనేక శస్త్రాలు ధరించి నా కోసం జీవితాలను విడిచిపెట్టారు.

శ్లో|| అపర్యాప్తం తదస్మాకం బలం భీష్మాభిరక్షితం |
పర్యాప్తం త్విదమేతేషాం బలం భీమాభిరక్షితం ॥ (10)

తా|| భీష్ముల వారిచేత రక్షింపబడుతున్న మన ఆ సేన అపరిమితమైనది. భీముని చేత రక్షింపబడుతున్న వారి ఈ సేన పరిమితమైనది.

శ్లో|| అయనేషుచ సర్వేషు యధా భాగమవస్థితాః |
భీష్మమేవాభి రక్షంతు భవంతస్సర్వ ఏవహి ॥ (11)

తా|| అన్ని వ్యూహ మార్గాలలోను మీరంతా ఎవరి స్థానాలలో వారుంటూ అందరూ భీష్ములవారినే రక్షిస్తూ ఉండాలి.

శ్లో|| తస్య సంజనయన్ హర్షం కురువృద్ధః పితామహః |
సింహనాదం వినద్యోచ్చైః శంఖం దధ్మౌప్రతాపవాన్ ॥ (12)

శ్లో|| తతః శంఖాశ్చ భేర్యశ్చ పణవానక గోముఖాః |
సహసైవాభ్య హన్యంత సశబ్ద స్తుములోఽభవత్ ॥ (13)

తా|| అతడికి (దుర్యోధనునికి) సంతోషం కలిగిస్తూ ప్రతాపవంతుడైన కురువృద్ధుడు; పితామహుడు భీష్మాచార్యులు గట్టిగా సింహనాదం చేసి శంఖాన్ని పూరించాడు (12). ఆ వెనువెంటనే శంఖాలు, భేరీలు, పణవానకాలు, గోముఖాలు ఒకేసారిగా మ్రోగాయి. ఆ ధ్వని గజిబిజిగా ఉంది.

శ్లో|| తతః శ్వేతైర్హయైర్యుక్తే మహతి స్యందనే స్థితౌ |
మాధవః పాండవశ్చైవదివ్యౌ శంఖౌ ప్రదధ్మతుః || (14)

తా|| అప్పుడు తెల్లని గుర్రాలు పూన్చిన గొప్ప రథంలో కూర్చొని మాధవుడు, పాండవమధ్యముడైన అర్జునుడు తమ దివ్యమైన శంఖాలను పూరించారు.

శ్లో|| పాంచజన్యం హృషీకేశః దేవదత్తం ధనంజయః |
పౌండ్రం దధ్మౌ మహాశంఖం భీమకర్మా వృకోదరః || (15)

శ్లో|| అనంతవిజయం రాజా కుంతీపుత్రో యుధిష్ఠిరః |
నకులః సహదేవశ్చ సుఘోష మణిపుష్పకౌ || (16)

తా|| హృషీకేశుడు శ్రీకృష్ణుడు 'పాంచజన్యాన్ని', ధనంజయుడైన అర్జునుడు 'దేవదత్తాన్ని', భీమకర్ముడైన వృకోదరుడు 'పౌండ్ర' మనే మహాశంఖాన్ని ఊదారు.

తా|| కుంతీపుత్రుడు ధర్మరాజు 'అనంతవిజయ'మనే శంఖాన్ని, నకులసహదేవులు 'సుఘోష, మణిపుష్పకాల'నే శంఖాలను పూరించారు.

శ్లో|| కాశ్యశ్చ పరమేష్వాసః శిఖండీచ మహారథః |
దృష్టద్యుమ్నో విరాటశ్చ సాత్యకిశ్చా పరాజితః || (17)

శ్లో|| ద్రుపదోద్రౌపదేయాశ్చ సర్వశః పృథివీపతే |
సౌభద్రశ్చ మహాబాహుః శంఖాన్ దధ్ముః పృథక్ పృథక్ || (18)

శ్లో|| సఘోషో ధార్తరాష్ట్రాణాం హృదయాని వ్యదారయత్ |
నభశ్చ పృథివీంచైవ తుములోవ్యను నాదయన్ || (19)

తా|| గొప్పధనువు కలిగిన కాశీరాజు, మహారథుడైన శిఖండి, దృష్టద్యుమ్నుడు, విరాటుడు, పరాజయం లేనివాడైన సాత్యకి.

తా|| ఓ రాజా! ద్రుపదుడు, ద్రౌపదీపుత్రులైన ఉపపాండవులు, మహాబాహుడైన సుభద్రా కుమారుడు అభిమన్యుడు - అందరూ వేరువేరుగా శంఖాలను పూరించారు.

తా|| ఆ ధ్వని భూమ్యాకాశాలయందంతటా ప్రతిధ్వనించి, దుర్యోధనాదుల గుండెలను బ్రద్దలు చేసింది.

శ్లో|| అథవ్యవస్థితాన్ దృష్ట్వా ధార్తరాష్ట్రాన్ కపిధ్వజః |
ప్రవృత్తే శస్త్ర సంపాతే ధనురుద్యమ్య పాండవః || (20)

శ్లో|| హృషీకేశం తదావాక్యం ఇదమాహ మహీపతే! |

అర్జున ఉవాచ:

సేనయో రుభయోర్మధ్యే రథం స్థాపయమేఽచ్యుత || (21)

శ్లో|| యావదేతాన్నిరీక్షేఽహం యోద్ధుకామా నవస్థితాన్ |
కైర్మయా సహయోద్ధవ్యం అస్మిన్ రణసముద్యమే || (22)

శ్లో|| యోత్స్యమానా నవేక్షేఽహం య ఏతేఽత్రసమాగతాః |
ధార్తరాష్ట్రస్య దుర్బుద్ధేః యుద్ధేప్రియ చికీర్షవః || (23)

తా|| ఓ మహారాజా! బాణాలు వదలటానికి సిద్ధంగా ఉన్న ఆ తరుణంలో కపిధ్వజుడైన అర్జునుడు యుద్ధ సన్నద్ధులై వచ్చి నిలిచియున్న ధార్తరాష్ట్రులను చూచి, ధనుస్సు నెక్కుపెట్టి, అప్పుడు హృషీకేశుడైన శ్రీకృష్ణునితో ఇలా అంటున్నాడు. "అచ్యుతా! రెండు సేనల మధ్య నా రథాన్ని నిలబెట్టు" (20-21)

తా|| ఓ కృష్ణా! యుద్ధం చేయగోరి సిద్ధపడి వచ్చిన ఎవరెవరితో నేను యుద్ధం చేయాలో వారందరినీ ఈ యుద్ధప్రారంభ సమయంలో చూడాలి.

తా|| దుర్బుద్ధియైన ధృతరాష్ట్ర పుత్రునికి యుద్ధంలో ప్రియం కలిగించటానికై ఏఏ వీరులు ఇక్కడ యుద్ధ సంసిద్ధులై యున్నారో వారిని నేను చూడాలి.

సంజయ ఉవాచ:

శ్లో|| ఏవముక్తో హృషీకేశః గుడాకేశేన భారత! |
సేనయో రుభయోర్మధ్యే స్థాపయిత్వా రథోత్తమం || (24)

శ్లో|| భీష్మద్రోణ ప్రముఖతః సర్వేషాంచ మహీక్షితాం |
ఉవాచ పార్థ! పశ్యైతాన్ సమవేతాన్ కురూనితి || (25)

తా|| సంజయుడన్నాడు. ఓ ధృతరాష్ట్ర మహారాజా! ఇలా అర్జునుని చేత ఆదేశించబడిన శ్రీకృష్ణుడు ఉభయసేనల మధ్య ఉత్తమమైన రథాన్ని, ప్రముఖులైన భీష్మద్రోణులు, ఇతర రాజుల ఎదురుగా నిలిపి "పార్థా! ఈ సమావేశమైన కురుశ్రేష్ఠులను చూడు" అన్నాడు. (24-25)

శ్లో|| తత్రాపశ్యత్ స్థితాన్ పార్థః పితౄనథ పితామహాన్ |
ఆచార్యాన్ మాతులాన్ భ్రాతౄన్ పుత్రాన్ పౌత్రాన్ సఖీం స్తథా||(26)

శ్లో|| శ్వశురాన్ సుహృదశ్చైవ సేనయోరుభయోరపి |
తాన్ సమీక్ష్య సకౌంతేయః సర్వాన్ బంధూ నవస్థితాన్ ||(27)

శ్లో|| కృపయాపరయాఽఽవిష్టః విషీదన్నిద మబ్రవీత్ |

తా|| అపుడు అర్జునుడు రెండు సేనలలోను నిలిచియున్న తండ్రులను, తాతలను, గురువులను, మేనమామలను, సోదరులను, పుత్రులను, మనుమలను, స్నేహితులను, మామలను, హితులను చూచాడు.

అక్కడ నిలిచిన యావన్మంది బంధువులను పరిశీలించి చూచిన అర్జునుడు అధికమైన కరుణతో కూడినవాడై విషాదంతో ఇలా అంటున్నాడు.

అర్జున ఉవాచ:

దృష్ట్వేమం స్వజనం కృష్ణ! యుయుత్సుం సముపస్థితం || (28)

శ్లో|| సీదంతి మమగాత్రాణి ముఖంచ పరిశుష్యతి |
వేపథుశ్చ శరీరేమే రోమహర్షశ్చ జాయతే || (29)

శ్లో|| గాండీవం స్రంసతే హస్తాత్ త్వక్చైవ పరిదహ్యతే |
నచ శక్నో మ్యవస్థాతుం భ్రమ తీవచమేమనః || (30)

శ్లో|| నిమిత్తానిచ పశ్యామి విపరీతాని కేశవ |
నచశ్రేయోఽనుపశ్యామి హత్వా స్వజనమాహవే || (31)

తా|| కృష్ణా! యుద్ధం చేయగోరి సమావేశమైయున్న ఈ స్వజనాన్ని చూచి నా అవయవాలు శిథిలమౌతున్నాయి. నోరు ఎండిపోతున్నది. శరీరం వణుకుతున్నది. రోమాలు నిక్కబొడుచుకుంటున్నాయి. గాండీవం చేతిలో నుండి జారిపోతున్నది. చర్మం మండిపోతున్నది. నిలబడటానికి శక్తిలేదు. మనస్సు గిర్రున తిరిగిపోతున్నది.

కేశవా! అనర్థకరమైన దుశ్శకునాలు కనిపిస్తున్నాయి. యుద్ధంలో స్వజనులను చంపటం వల్ల కలిగే మేలు ఏమిటో నాకు కనిపించటం లేదు.

శ్లో|| న కాంక్షే విజయం కృష్ణ! న చ రాజ్యం సుఖానిచ |
కిం నో రాజ్యేన గోవింద! కిం భోగై ర్జీవితేన వా || (32)

శ్లో|| యేషా మర్థే కాంక్షితం నః రాజ్యం భోగాస్సుఖానిచ |
త ఇమేஉవస్థితా యుద్ధే ప్రాణాం స్త్యక్త్వాధనానిచ || (33)

శ్లో|| ఆచార్యాః పితరః పుత్రాః తథైవ చ పితామహాః |
మాతులాశ్శ్వశురాః పౌత్రాః శ్యాలాస్సంబంధినస్తథా || (34)

శ్లో|| ఏతాన్న హంతు మిచ్ఛామి ఘ్నతోஉపి మధుసూదన |
అపిత్రైలోక్య రాజ్యస్య హేతోః కిం ను మహీకృతే || (35)

తా|| కృష్ణా! నేను విజయాన్ని కోరను, రాజ్యాన్ని గాని, సుఖాలు గాని కోరను. గోవిందా!రాజ్యంవల్ల గాని, భోగాల వల్లగాని, బ్రతకటం వల్ల గాని మనకు ఏం ప్రయోజనం? (32)

తా|| ఎవరికోసమైతే మనం రాజ్యాన్ని, సుఖాలను, భోగాలను కోరుకుంటున్నామో అట్టి గురువులు, తండ్రులు, పుత్రులు, తాతలు, మేనమామలు, మామలు, మనుమలు, బావమరుదులు, వియ్యంకులు అంతా ప్రాణాలను, ధనాన్ని విడిచి ఇక్కడ యుద్ధానికి నిలబడి ఉన్నారు. (33)(34)

తా|| మధుసూదనా! వారు నన్ను చంపినా, త్రిలోక రాజ్యాధిపత్యానికైనా సరే నేను వారిని చంపటానికి ఇష్టపడను. ఇక భూలోక రాజ్యం సంగతి దేనికి?(35)

శ్లో|| నిహత్య ధార్తరాష్ట్రాన్నః కాప్రీతిః స్యాజ్జనార్దన |
పాపమే వాశ్రయే దస్మాన్ హత్వైతా నాతతాయినః || (36)

శ్లో|| తస్మాన్నార్హా వయం హంతుం ధార్తరాష్ట్రాన్ స్వబాంధవాన్ |

స్వజనం హి కథం హత్వా సుఖినః స్యామ మాధవ ॥ (37)

తా॥ జనార్దనా! ఈ ధృతరాష్ట్ర పుత్రులను చంపటం వల్ల మనకు ఏమి సంతోషం కలుగుతుంది? ఆతతాయినులైన వీరిని చంపటం వల్ల మనకు పాపమే గదా!

తా॥ అందువల్ల మన బంధువులైన ఈ ధార్తరాష్ట్రులను చంపదగదు. మాధవా! మన బంధువులైన వారిని చంపుకోవటం వల్ల మనం ఎలా సుఖపడగలం?

శ్లో॥ యద్యప్యేతేన పశ్యంతి లోభోపహత చేతసః |
కులక్షయ కృతం దోషం మిత్ర ద్రోహేచ పాతకం ॥ (38)

శ్లో॥ కథం న జ్ఞేయ మస్మాభిః పాపాదస్మాన్నివర్తితుం |
కులక్షయ కృతం దోషం ప్రపశ్యద్భిర్జనార్దన ॥ (39)

తా॥ రాజ్యంపై గల లోభం చేత తెలివి తప్పి ప్రవర్తించే ఈ దుర్యోధనాదులు కులక్షయం వల్ల కలిగే దోషాలను, మిత్రదోహం వల్ల కలిగే పాపాన్ని తెలుసుకోలేకపోయినప్పటికీ ఓ జనార్దనా! కులక్షయం వల్ల కలిగే దోషాలు తెలిసిన మనం ఈ పాపం నుండి ఎందుకు తొలగకూడదు?

శ్లో॥ కులక్షయే ప్రణశ్యంతి కులధర్మాః సనాతనాః |
ధర్మే నష్టే కులం కృత్స్నం అధర్మోభి భవత్యుత ॥ (40)

శ్లో॥ అధర్మాభి భవాత్ కృష్ణ! ప్రదుష్యంతి కులస్త్రియః |
స్త్రీషు దుష్టాసు వార్ష్ణేయ! జాయతే వర్ణసంకరః ॥ (41)

శ్లో॥ సంకరో నరకాయైవ కులఘ్నానాం కులస్యచ |
పతంతి పితరో హ్యేషాం లుప్తపిండోదక క్రియాః ॥ (42)

తా|| ఓ కృష్ణా! కులక్షయం వల్ల సనాతమైన కులధర్మాలు నశిస్తాయి. ధర్మం నశించినప్పుడు కులం మొత్తం అధర్మం వైపు తిరుగుతుంది. అధర్మం వ్యాపించినపుడు కులస్త్రీలు చెడిపోతారు. వార్ష్ణేయా! కులస్త్రీలు చెడిపోతే వర్ణసంకరం ఏర్పడుతుంది. ఈ వర్ణసాంకర్యం వల్ల కులానికి నరకమే, కులాన్ని నాశనం చేసినవారికీ నరకమే. అంతేకాదు వీరి పితరులు కూడా పిండోదక క్రియలు లేక నరకంలో పడిపోతారు.

శ్లో|| దోషై రేతైః కులఘ్నానాం వర్ణసంకరకారకైః |
ఉత్సాద్యంతే జాతి ధర్మాః కులధర్మాశ్చ శాశ్వతాః || (43)

తా|| వర్ణ సంకరానికి కారకులైన కులనాశకుల ఈ దోషాల వల్ల శాశ్వతమైన జాతి ధర్మాలు, కులధర్మాలు నశించిపోతాయి.

శ్లో|| ఉత్సన్న కులధర్మాణాం మనుష్యాణాం జనార్దన! |
నరకే నియతం వాసః భవతీత్యనుశుశ్రుమ || (44)

తా|| జనార్దన! కులధర్మాలు నశించిపోయినచో మనుష్యులు చాలాకాలం నరకవాసం చేయాల్సి ఉంటుందని విన్నాను.

శ్లో|| అహో బత మహత్పాపం కర్తుం వ్యవసితావయం |
యద్రాజ్యసుఖలోభేన హంతుం స్వజన ముద్యతాః || (45)

శ్లో|| యది మామప్రతీకారం అశస్త్రం శస్త్రపాణయః |
ధార్త రాష్ట్రా రణే హన్యుః తన్మే క్షేమ తరం భవేత్ || (46)

తా|| అక్కటా! రాజ్య సుఖాలపై ఆశచేత స్వజనులను చంపటానికి సిద్ధమైన మనం ఎంతటి మహాపాపానికి ఒడిగట్టుతున్నాము? ఆయుధాలు ధరించకుండా, ప్రతిక్రియ చెయ్యకుండా ఉన్న నన్ను;

ఆయుధాలు ధరించిన దుర్యోధనాదులు ఒకవేళ యుద్ధంలో చంపినా, దానివల్ల నాకు మేలే కలుగుతుంది.

సంజయ ఉవాచ:

శ్లో|| ఏవముక్త్వాఽర్జున స్సంఖ్యే రథోపస్థ ఉపావిశత్ |
విసృజ్య సశరం చాపం శోక సంవిగ్న మానసః || (47)

తా|| సంజయుడంటున్నాడు. ఇలా పలికిన అర్జునుడు విషాదంతో నిండిన మనస్సుతో యుద్ధభూమిలో తన ధనుర్బాణాలను విడిచి రథం వెనుక భాగంలో కూర్చున్నాడు.

గద్యం:

ఓం తత్ సత్, ఇతి శ్రీమద్భగవద్గీతాసు, ఉపనిషత్సు,
బ్రహ్మ విద్యాయాం, యోగశాస్త్రే, శ్రీకృష్ణార్జున సంవాదే,
అర్జున విషాదయోగోనామ ప్రథమోఽధ్యాయః ||

ఈ ప్రకారంగా ఉపనిషత్తుల సారము, బ్రహ్మవిద్యా ప్రతిపాదితము, యోగశాస్త్రము. శ్రీకృష్ణార్జునుల సంవాదరూపము ఐన భగవద్గీత యందు అర్జున విషాదయోగమను పేరుగల ప్రథమ అధ్యాయము సమాప్తం.

Contact : +91 80085 39770 / +91 98862 65225

మావద్ద లభించు గ్రంథములు

1. కర్మసిద్ధాంతం..30/-
2. శ్రీ ఆది శంకరాచార్యులవారి 'భజగోవిందం'...............100/-
3. శ్రీ ఆది శంకరాచార్యులవారి 'తత్త్వబోధ' 200/-
4. శ్రీ ఆది శంకరాచార్యులవారి 'ఆత్మబోధ' 200/-
5. శ్రీ ఆది శంకరాచార్యులవారి 'శ్రీ దక్షిణామూర్తిస్తోత్రం'... 100/-
6. భగవాన్ శ్రీ రమణమహర్షులవారి 'ఉపదేశసారం' 150/-
7. సదాశివ బ్రహ్మేంద్ర స్వాములవారి 'ఆత్మవిద్యావిలాసం'.. 100/-
8. శ్రీ నారదభక్తి సూత్రములు 200/-
9. శంకరాచార్యులవారి 'వివేకచూడామణి' (8 గ్రంథముల సెట్) 1200/-
10. ఈశావాస్యోపనిషత్తు 100/-
11. కేనోపనిషత్తు 100/-
12. కైవల్యోపనిషత్తు 150/-
13. కఠోపనిషత్తు 350/-
14. ముండకోపనిషత్తు 200/-
15. మాండూక్యోపనిషత్తు 200/-
16. ముక్తికోపనిషత్తు 300/-
17. బ్రహ్మసూత్రములు – 1 .... 200/-
18. బ్రహ్మసూత్రములు – 2 .... 300/-
19. గీతమాలిక 150/-
20. శ్రీమద్భగవద్గీత (18 గ్రంథముల సెట్) 2000/-

మొత్తం 44 గ్రంథములు (postal charges) తో కలిపి – 6,900/-